INNSBRUCK 1964

Breviar olimpic

TOKYO 1964

RODUL STRĂDANIILOR

AL 7-LEA DIN LUME

Bizim reapare pe lista celor mai buni aruncători de suliță din lume. Recentul său record de la Oslo îl situează pe locul 6 în Europa și pe locul 7 în lume, fiind o promisiune pentru viitoarele concursuri și mai cu seamă pentru anul olimpic 1964.

Multă vreme, un accident la cot și de aci inconstanța în rezultate, l-a ținut departe de marile victorii, de marile performanțe. Ne amintim de pildă supărătorul „clacaj" de la campionatele europene din 1962 cînd Alexandru Bizim nu a putut realiza standardul de calificare în concurs. Numai cîteva zile mai tîrziu același atlet, în aceeași formă, realiza la „internaționalele" de la București, un surprinzător record de 80,60 m, fiind al 10-lea performer al lumii din acel an. Se crease la un moment dat impresia că Bizim este „inapt" de mari performanțe peste hotare, că are un adevărat „complex" față de alte stadioane decît cele de acasă, binecunoscute.

Sulițașul nostru n-a fost de acord, se pare, cu această apreciere prea puțin măgulitoare pentru un atlet de valoarea sa și a ținut să demonstreze contrariul. Ocazia i s-a ivit la recentul meci Norvegia—R.P. Romînă de la Oslo. Rezultatul obținut pe stadionul Bislet este și mai valoros dacă ținem seama că Bizim a avut printre învinși pe Terje Pedersen, creditat anul acesta puțin înaintea meciului, cu un excepțional rezultat de 83,90 m — a doua performanță mondială a sezonului. Și tot atît de remarcabil ni se pare amănuntul că sulița lansată de Bizim a aterizat de trei ori peste 77 de metri, dar nu s-a înfipt. Așadar, un punct principal spre care trebuie îndreptată atenția la viitoarele antrenamente.

Actualul record, care întrece norma olimpică cu peste 3 m, trebuie să fie pentru Bizim un punct de plecare. Considerăm că forța sa, calitățile lui fizice remarcabile, tehnica modernă pe care și-o apropie tot mai mult, îi vor permite aruncări constante peste 83 de metri. Plafonul performanțelor mondiale ne îndeamnă să bănuim că la Tokio, pe stadionul Național, nu se va putea ocupa un loc în finală, cu un rezultat mai mic de 80 de metri. Deci, o dată cu felicitările cuvenite un îndemn : din nou la muncă !

BILANȚ MONDIAL 1963

86,63	Pauli Nevala (Finlanda)
83,90	Terje Pedersen (Norvegia)
83,65	Ianis Lusis (U.R.S.S.)
82,27	Janusz Sidlo (Polonia
82,19	Herman Salomon (R.F.G.)
81,46	Larry Stuart (S.U.A.)
81,21	Alexandru Bizim (Romînia)
80,97	Willy Rasmussen (Norvegia)
80,81	Frank Covelli (S.U.A.)
80,68	Janusz Glogowski (Polonia)
80,29	Gergely Kulcsar (Ungaria)

30 DE MINUTE ÎN PRIMA CURSĂ PE 10 000 METRI !

Performanța pare de necrezut la prima vedere ! Și totuși pe foaia de concurs, în dreptul numelui lui Nicolae Mustață, *scrie clar 30:02,0. Senzațional este faptul că la Oslo, Nicolae Mustață a alergat prima cursă de 10 000 metri din viața sa. 25 de ture de pistă reprezintă o grea încercare chiar și pentru un fondist cu experiență, darmite pentru un începător. Și totuși alcătuindu-i-se un grafic de cursă bine studiat, condus cu grijă de pe margine, Mustață a trecut cu succes un examen de deosebită însemnătate.*

Fără îndoială că în fața tînărului atlet dinamovist se deschide un viitor plin de speranțe. Foarte puțini dintre marii atleți ai lumii se pot mîndri cu un asemenea start în activitatea competițională de performanță. Anul trecut Nicolae Mustață era complet necunoscut cercurilor atletice din țara noastră. Antrenorul Mihai Tintorescu *i-a remarcat calitățile cu prilejul unei competiții de mase. Antrenamentele metodice, făcute în această iarnă, au găsit un teren prielnic la Nicolae Mustață.*

CEI MAI BUNI ALERGATORI ROMÎNI

29:24,4	C-tin Grecescu	1962
29:48,8	Ovidiu Lupu	1963
30:02,0	Nicolae Mustață	1963
30:04,2	Vasile Weiss	1959
30:34,8	Nicolae Bunea	1957
30:40,6	Ion Veliciu	1962
30:45,4	Toma Voicu	1961
30:46,6	Nicolae Nicolae	1958
30:55,4	Ion Pricop	1959
30:59,0	Cristea Dinu	1956

El a intrat în echipa reprezentativă, după primul concurs oficial al anului (campionatele de cros de la Craiova), a participat la crosul balcanic de la Istanbul, iar apoi, pe pistă, a alergat prima sa cursă de 5000 m în mai puțin de... 15 minute !

Și iată că acum ni se dezvăluie cea de a doua vocație a lui Nicolae Mustață — 10 000 m, probă în care poate smulge, timpului de la Oslo, încă multe secunde dacă nu chiar un minut întreg. Considerăm că primul obiectiv în planul de perspectivă a acestui alergător trebuie să fie apropierea de recordul pe 10 000 m (29:24,4), după aceea, poate va intra în discuție și norma olimpică pe 1964. Sînt desigur obiective extrem de dificile, dar avem mare încredere în posibilitățile lui Nicolae Mustață.

CEL MAI RAPID CAIACIST

„Caiacistul-rachetă" *sau* „vrăjitorul apelor"... *Iată cum i s-a spus la Jajce lui Vernescu, după excepționalele sale performanțe la campionatele mondiale de caiac-canoe de la Jajce, unde tînărul nostru reprezentant a adăugat bogatului său palmares două medalii de aur și două de argint în întrecere cu elita caiacului din 25 de țări ale lumii.*

Calitățile sale de vitezist au impresionat pe specialiști și numai amănuntul că la ștafeta 4x500 m, unde a concurat în ultimul schimb al echipei romîne, a reușit să recupereze un handicap de aproape 4 secunde, este grăitor...

Vernescu are 24 de ani. Cu toate că este atît de tînăr, el are „în spate" nu mai puțin de zece ani de activitate de caiacist. Încă înainte de a avea 14 ani, el a început activitatea sportivă, făcînd atletism. Proba lui preferată : 100 metri. Calitățile lui de vitezist l-au îndreptat spre această probă de sprint și fără îndoială că dacă azi, la caiac, se distinge prin viteză, antrenamentele de atletism au și ele o însemnată parte de contribuție. În 1953, Vernescu a început să îndrăgească sporturile nautice și a făcut „primii pași" în practicarea caiacului în secția de la „Tînărul dinamovist". Chiar din primul an de activitate, a înregistrat un timp de sub 2 minute și 10 secunde, performanță care — la vremea respectivă — avea o certă valoare pe plan național. În anul următor, la 15 ani, Aurel Vernescu cîștigă prima sa medalie sportivă, acea care avea să inaugureze un șir impresionant de succese și trofee : devine campion național la caiac simplu 500 metri juniori. Anul 1955 este anul consacrării sale în caiacul romînesc : devine campion al țării atît la juniori cît și la seniori. Iar în 1956, la 17 ani, participînd la meciul bilateral R.P. Romînă — R.D. Germană de pe lacul Snagov, se clasează pe locul II la 500 m iar în cadrul aceluiași meci, în proba de ștafetă obține prima sa victorie internațională.

În 1963, Vernescu a avut ca obiectiv de pregătire proba de 500 m și de aceea a lucrat numai pentru viteză. Dorea să-și confirme victoria obținută în această probă acum doi ani, la „europenele" de la Poznan. Deși nu s-a pregătit și pentru 1000 m, el a concurat excelent la Jajce, clasîndu-se pe locul 2, la numai 2 sutimi de secundă de învingător și realizînd cu acest prilej și norma olimpică pe această distanță. Cum în programul J. O. de la Tokio figurează doar proba de 1000 m, Vernescu va lucra de acum înainte și pentru forță și rezistență. Dorința maestrului emerit al sportului Aurel Vernescu este ca la Tokio să urce pe podium.

Și țintește nu numai podiumul ci... cea mai înaltă treaptă a sa !

Îi dorim din toată inima succes !

1956 : prima victorie internațională, în meciul R.P.R. — R.D.G.

1957 : medalie de argint la Festivalul de la Moscova, unde a fost întrecut numai de triplul campion european Naumov.

1958 : învingător în „Regata Snagov"

1960 : component al ștafetei R.P.R., calificată în finala olimpică de la Roma.

1961 : campion european la caiac simplu 500 m la Poznan.

1962 : victorii internaționale în Regatele de la Stockholm și Praga.

1963 : învingător în Regata Snagov, dublu campion mondial la Jajce, unde realizează și norma olimpică pe 1000 m.

Antrenat de antrenorul emerit Radu Huțan.

R. U.

5 minute cu Enrique Figuerola

Enrique Figuerola este un nume cunoscut în arena internațională a sprinterilor. Autor a nenumărate rezultate de 10,2—10,3, studentul Facultății de Energie electrică din Havana este cîștigătorul probei de 100 m la Jocurile panamericane din acest an. Figuerola este, fără îndoială, cel mai valoros atlet al Cubei. Pe acest simpatic atlet de culoare, l-am întîlnit recent la Praga, după ce cîștigase suta de metri din cadrul „Memorialului Rosicki". Am profitat de această împrejurare cerîndu-i un scurt interviu.

CARE SÎNT FAVORIȚII DV. PENTRU TOKIO ?

— Vă referiți desigur la 100 m, pentru că această probă mă interesează în mod deosebit. În ceea ce mă privește, doresc să intru în finală și să reeditez, cel puțin, locul IV ocupat la Roma. Sper să reușesc acest lucru... dacă voi alerga 10,2—10,3. Deocamdată, în discuția pentru primul loc pot intra Robert Hayes, Gamper, Piquemal. *Dar într-un an, se mai pot schimba multe. De altfel, la 100 m nici cînd nu poți da un pronostic... exact. Totul e în funcție de forma pe care o are un atlet în acel moment.*

CUM VĂ ANTRENAȚI PENTRU A VĂ MENȚINE FORMA ?

— Anul acesta m-am antrenat mai ușor și aceasta din cauza numeroaselor concursuri la care am participat. Ciclul meu de antrenamente, pe o săptămînă, a cuprins doar 4 zile : luni: *alergări cu 3/4 de forță, cîte una pe 250 m, 150 m, 180 m și 120 m ;* marți : *exerciții de start ;* miercuri : *o singură alergare pe 120 m ;* joi : *de 2x100 m, 2x150 m și 2x120 m toate cu 3/4 forță. Vineri și sîmbătă sînt zile de odihnă și control medical. Ca sport complimentar practic baschetul și alte jocuri sportive. Acum obiectivul meu cel mai important este cîștigarea probei de 100 m la Universiada de la Porto Alegre.*

E. Figuerola

DORIȚI SĂ TRANSMITEȚI CEVA SPORTIVILOR ROMÎNI ?

— Multe urări și succese în viitor! Le cunosc bine pe Iolanda și pe Maria Diaconescu, de la recenta lor vizită în Cuba. Atletele noastre au avut mult de învățat de la renumitele sportive romînce. Am fi bucuroși să ne viziteze țara și semifondiști romîni. La semifond stăm deocamdată slab. În ce mă privește, aș vrea să alerg la București să fac cunoștință cu spectatorii dv. despre care am auzit numai lucruri frumoase. De altfel, am și fost la București — prin trecere — și orașul în plină înnoire mi-a lăsat o excelentă impresie.

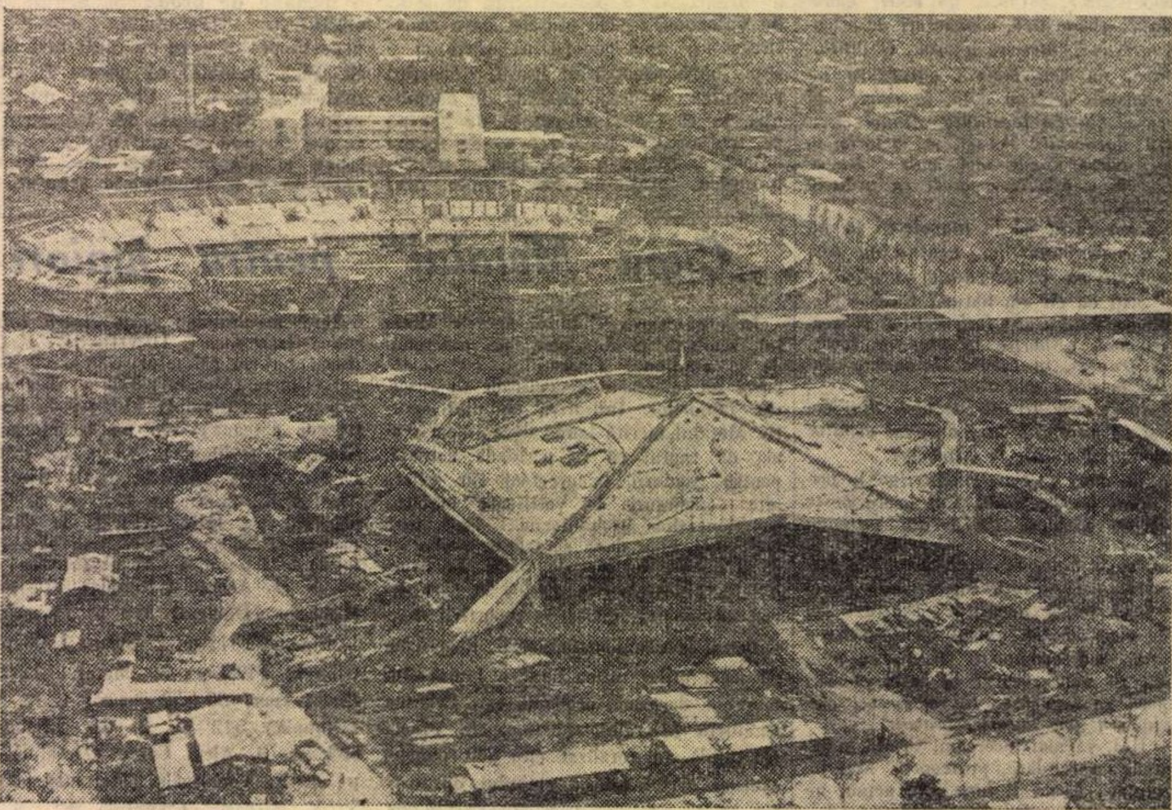
Interviu luat de
ION DRAGU

De pretutindeni... de pretutindeni...

● Toate ziarele care au apărut în Japonia a doua zi după întîlnirea de natație cu S.U.A., au scos în evidență severa înfrîngere suferită, la Tokio, de înotătorii japonezi din partea celor americani. Ziarele subliniază faptul că acest eșec are loc cu numai un an înaintea Jocurilor Olimpice și tocmai la o disciplină sportivă la care japonezii se consideră foarte puternici. Amintind că niciodată în ultimii 30 de ani, de cînd participă la întreceri internaționale, înotătorii japonezi n-au suferit o asemenea înfrîngere, presa scrie că **„ultimele speranțe ale natației japoneze pentru J. O. s-au stins"**. În sfîrșit, ziarul Mainichi, scoțînd în evidență vîrsta medie a echipei americane (18 ani și șase luni) și a celei japoneze (21 de ani), cere guvernului nipon să anuleze măsura care interzice elevilor din școlile primare să participe la concursuri de înot.

● Într-o scrisoare adresată comitetului de organizare a „Săptămînii sportive la Tokio" (n.n. întrecerile preolimpice care vor avea loc în toamna acestui an la Tokio), Comitetul olimpic național italian a protestat împotriva neinvitării atleților italieni la această manifestare sportivă. După ce a amintit că Italia are atleți de valoare ca Morale, Ottolina, Berruti și Lievore, C.O.N.I. speră ca această scăpare din vedere, care a provocat o mare decepție în cercurile sportive din Italia, va fi reparată.

● **În urma convorbirilor care au avut loc acum cîteva zile la Lausanne, sub conducerea lui A. Brundage, președintele C.I.O., a fost realizat un acord între cele două comitete olimpice germane în vederea alcătuirii unei echipe unice. Fiecare federație își va alege orașul cu aprobarea ambelor comitete olimpice în care vor avea loc probele de selecție. Tot la Lausanne s-a discutat, cu participarea delegațiilor comitetelor olimpice ale R.P.D. Coreene și Coreei de sud, organizarea unei echipe olimpice unite a Coreei. Pînă în prezent nu s-a decis nimic.**

Complexul sportiv Komazewa din Tokio se află în plină construcție. El va cuprinde sala unde vor avea loc întrecerile de lupte, stadionul de fotbal unde se vor desfășura și antrenamentele atleților. Iată o vedere panoramică a acestei importante baze olimpice.